

SOLEMNIDADE DO SANTÍSIMO CORPO E SANGUE DE CRISTO (B)

PRIMEIRA LECTURA Ex 24, 3-8

Lectura do libro do Éxodo

Naqueles días, Moisés veu e expúxolle ó pobo tódalas palabras e os mandatos do Señor; e o pobo a unha respondeu: Faremos todo o que dixo o Señor.

Moisés puxo por escrito tódalas palabras do Señor.

Ó día seguinte, Moisés ergueuse cedo, construíu un altar na aba da montaña e chantou doce estelas, polas doce tribos de Israel. Despois mandou a algúns mozos israelitas que ofrecesen holocaustos e sacrificios de comunión ó Señor. Moisés colleu a metade do sangue e botouna en recipientes, e a outra metade verteuna no altar. Despois colleu o libro da alianza e leullo en voz alta ó pobo. Este repondeu: Faremos todo o que dixo o Señor e obedeceremos.

Entón colleu Moisés o sangue e asperxiu o pobo con el, dicindo: Este é o sangue da alianza que o Señor fai convosco, conforme ás palabras lidas.

SALMO RESPONSORIAL Sal 115, 12-13. 15 e 16bc. 17-18

R/. (13): **Alzarei a copa da salvación, invocando o nome do Señor.**

Ou: Aleluia.

¿Con que lle pagarei ó Señor
todo o ben que me fixo?

Alzarei a copa da salvación,
invocando o nome do Señor.

É preciosa ós ollos do Señor
a morte dos seus amigos.

Señor, eu son o teu servo,
servo teu e fillo da túa serva:

¡ti rompíche-las miñas cadeas!

Ofrecereiche un sacrificio de loanza,
invocando o nome do Señor.

Cumprirei os meus votos ó Señor,
á vista de todo o seu pobo.

SEGUNDA LECTURA Heb 9, 11-15

Lectura da Carta ós Hebreos

Irmáns:

Ó presentarse Cristo como Sumo Sacerdote dos auténticos bens, entrando a través dunha tenda-santuario maior e máis perfecta, non de feitío humano, isto é, non deste mundo, e ofrendando o seu propio sangue, non o sangue de carneiros ou de becerros, entrou dunha vez para sempre no santuario e, deste xeito, conseguiu unha redención definitiva.

Porque se o sangue de carneiros e de touros e a aspersion da cinsa dunha xovenca consagra os impuros, dándolles unha pureza corporal, moito máis o sangue de Cristo (que movido polo Espírito que animou toda a súa vida, se ofreceu a si mesmo a Deus, como vítima sen mancha) limpará a vosa conciencia das obras de morte, para así servírmolo Deus vivo.

Por iso é mediador dunha nova alianza, pois morreu para redimir dos pecados cometidos baixo a primeira alianza, a fin de que os chamados á herdanza eterna, poidan recibilo cumprimento desta promesa.

SECUENCIA, Ad libitum: Lauda, Sion, Salvatorem, p.
ou, máis breve: Ecce panis, p.

Loémo-lo Salvador,
o noso guía e pastor,
cun cantar afervoadado.

Loémolo xenerosos,
pois don tan maravilloso
nunca o daremos loadado.

A razón de tal loanza,
o pan vivo no que alcanza
o pobo gozosa vida.

Ós doce en leda irmandade
fora entregado en verdade
na cea de despedida.

Ampla e sonora cantiga:
que fale a alma e bendiga
con indecible ledicia.

Hoxe é a recordación
da primeira institución
desta mesa sen malicia.

Na mesa do novo Rei,
nova Pascua, nova lei,
o tempo vello termina.

O novo vence ó que é vello,
a verdade ó seu espello,
e a luz a noite ilumina.

Cristo mándanos facer
na súa memoria e querer
o que na Cea el fixera.

Seguindo no seu camiño
consagramos pan e viño
cal hostia de amor sincera.

Dogma para o pobo cristián:
en carne tórnase o pan
e o viño faise sangue.

A fe confirme animosa
o que a razón pretenciosa
non entende nin abrangue.

Baixo unha humilde aparencia
de signos, late a presenza
de cousas maravillosas.

Mantenza a carne, e bebida
o sangue, Cristo todo vida
en cada parte gozosa.

Quen o come, toma enteiro
o seu corpo sobranceiro
non diviso nin rompido.

Come un e comen mil,
tanto este coma aquíl,
e non se dá consumido.

Os bos e os malos o comen,
con dispar sorte o consomen:
lance de vida ou de morte.

Morte ó malo, vida ó bo,
única mesa de unión
pero moi distinta sorte.

Partido xa o sacramento,
non dubides, olla atento
que tanto encerra o fragmento
coma todo o corpo enteiro.

Non hai no fondo fisura,
só o signo se fractura,
nin o amor nin a feitura
reve do que é verdadeiro.

O pan dos anxos foi feito
de camiñantes proveito;
pan para os fillos é feito,
que non para darlle ós cans.

En símbolos presignado:
con Isaac inmolado,
año pascual ofrendado,
para os antergos maná.

Bo pastor, pan sobranceiro,
pan para o pobo esmoleiro,
mantennos e sé o guieiro
que nos conduza certo
ata as fontelas da vida.

Ti, Señor de canto hai,
que termas de nós, mortais,
fáino-los teus comensais

coas multitudes triunfais
na mesa en ti compartida. Amén.

Ou, máis breve: Ecce panis

O pan dos anxos foi feito
de camiñantes proveito;
pan para os fillos é feito,
que non para darlle ós cans.

En símbolos presignado:
con Isaac inmolado,
año pascual ofrendado,
para os antergos maná.

Bo pastor, pan sobranceiro,
pan para o pobo esmoleiro,
mantenos e sé o guieiro
que nos conduza certoiro
ata as fontelas da vida.

Ti, Señor de canto hai,
que termas de nós, mortais,
fáino-los teus comensais
coas multitudes triunfais
na mesa en ti compartida. Amén.

EVANXEO Mc 14, 12-16. 22-26

Lectura do Santo Evanxeo segundo Marcos

No primeiro día da festa dos Ácimos, cando se sacrificaba o año pascual, reguntáronlle a Xesús os seus discípulos: ¿Onde queres que vaíamos preparar, para comé-la Cea Pascual?

El mandou a dous discípulos, dicíndolles: Ide á cidade, e havos saír ó paso un home cunha sella de auga; seguídeo, e onde entre, dicídelle ó dono da casa: "O Mestre di: ¿Onde está a miña sala, na que vou come-la Pascua cos meus discípulos?". El havos mostrar no sobrado unha gran sala, xa disposta e arraxada. Preparade alí para nós.

Marcharon os discípulos e chegaron á cidade. Atoparon todo como llelo el dixera e prepararon a Pascua.

Mentres estaban a comer, Xesús colleu pan, rezou a bendición, partiuno e déullelo, dicindo: Tomade, isto é o meu corpo.

Despois colleu un cáliz, deu gracias, pasóullelo, e todos beberon del. E díxolles: Isto é o meu sangue da Alianza, que se vai verter por moitos. Dígovolo de verdade: Xa non vou beber do produto da viña ata o día aquel en que o hei beber novo no Reino de Deus.

Despois de cantaren os Salmos, saíron para o Monte das Oliveiras.